

Bilag 4.

INDUSTRIRÅDET

København, den 28. februar 1963.

1. I det samlede lovkompleks indgår forslag til lov om pris- og avancementstop og ændringsforslag til forslag til lov om indseende med priser som et modstykke til lov om forlængelse af kollektive overenskomster.

Forholdene er imidlertid ganske forskellige for de to områder. Der har i en lang periode været knaphed på arbejdskraft, hvilket har medført et lønpres, som nu forsøges afdæmpet.

I samme periode er industriens konkurrence på hjemmemarkedet med importerede varer forstærket ved liberalisering, toldnedsættelser og stadig stigende varerigelighed. På denne baggrund er det ganske upåkrævet at indføre et nyt kontrolsystem med dansk industri's priser. Industriraadet tager derfor principielt afstand fra de to lovforslag.

2. Forslag til loven om pris- og avancementstop hviler på den grundtanke, at arbejdslønnen ikke stiger ud over de i de hidtil gældende overenskomster hjemlede dyrtidsreguleringer pr. 1. marts 1963, samt de efter §§ 2, 3 og 4 i lov om forlængelse af kollektive overenskomster tilladte forhøjelser.

Industriraadet skønner, at nævnte lovs bestemmelser vil medføre større samlede lønvirkninger som følge af afsmitning, og industrivirksomhederne kan se sig nødsaget til at vige for dette lønpres for at holde produktionsapparatet i gang. Loven kan således medføre, at virksomhedernes omkostninger i form af højere lønudgifter eller på anden måde ikke kan indregnes i varepriserne.

Man vil på denne måde kunne tvinge virksomheder til at producere med tab eller til at standse produktionen.

Industriraadet må protestere mod forslag, der kan medføre sådanne virkninger.

3. Endelig vil man generelt anføre, at lovforslaget kræver henvendelse til og tilladelse fra Monopoltilsynet til prisændringer – det vil gælde f. eks. alle ændringer nødvendiggjort af omkostningsstigninger, som ikke var medregnet i priserne pr. 25. februar og i det hele alle prisændringer, som ikke kan foretages af virksomheder selvstændigt inden for de meget snævre rammer, loven fastsætter. Forslaget til lov om indseende med priser pålægger også Monopoltilsynet nye opgaver. Tilsynet skal allerede efter monopolloven give tilladelse til prisforhøjelse af registrerede priser. Loven kræver tilsynets stillingtagen hertil inden for 8 dage. Denne frist kan tilsynet så godt som aldrig overholde. Ofte tager det måneder at få en sag igennem trods lovens påbud.

En administration af de tre love vil være en ganske uoverkommelig opgave for tilsynet med det nuværende personale, og der er ingen mulighed for at forøge personalet, fordi der ikke findes ledig kvalificeret arbejdskraft.

Den forventede lange ekspeditionstid vil medføre utilsigtede og urimelige tab for erhvervslivet. Indførelse af en sådan retstilstand må Industriraadet advare imod.

Ændringsforslag af 22. februar 1963 til forslag til lov om indseende med priser.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

ad § 2, stk. 2.

Tilsynet får her hjemmel til på et ganske utilstrækkeligt grundlag, nemlig blot dette,